

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 marca 2013 r.,
sprawy **R. P.**
skazanego z art. 279 § 1 i in. kk
z powodu kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 13 września 2012 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego
z dnia 21 lutego 2012 r.,

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
  - 2. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego**
- R. P.**

UZASADNIENIE

Kasację obrońcy skazanego należało uznać za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Kasacja zawierała zarzut naruszenia art. 433 § 2 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k., poprzez wadliwą kontrolę odwoławczą, polegającą na braku odniesienia się Sądu odwoławczego do wniosku apelacji o potraktowanie zachowania skazanego opisanego w pkt III i IV aktu oskarżenia, jako jednego czynu zabronionego kwalifikowanego kumulatywnie na podstawie art. 11 § 2 k.k.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Zacząć należy od stwierdzenia, że apelacja nie zawierała *expressis verbis* zarzutu naruszenia art. 11 § 1 i 2 k.k. Co więcej, wolę poddania kontroli Sądu

odwoławczego także tej kwestii, tj. zasadności niepotraktowania czynów zarzuconych w pkt III i IV aktu oskarżenia, a przypisanych skazanemu w pkt 2 i 3 wyroku I instancji, jako jednego czynu zabronionego w rozumieniu art. 11 § 1 i 2 k.k., trudno wywnioskować z treści apelacji. Problem ten pojawia się w apelacji jedynie w kontekście zarzutu co do ustaleń faktycznych (pkt 2 tiret czwarty apelacji), a redakcja tego zarzutu, *nota bene* niejasna, skłania do wniosku, że autor zarzutu w istocie kwestionował ocenę dowodów i ustalenia faktów co do popełnienia tam wskazanych czynów, a nie ich ocenę w świetle norm prawa materialnego, w szczególności art. 11 § 1 k.k. Również treść uzasadnienia apelacji nie pozwala wysnuć zarzutu co do naruszenia art. 11 § 1 k.k. Nie może więc dziwić, że Sąd odwoławczy nie rozważał w uzasadnieniu wyroku wspomnianej okoliczności, co czyni zarzut kasacji całkowicie chybionym.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.